

Kresťanskodemokratické hnutie je istota

(1999)

V politike sú najdôležitejší ľudia. Nie programy, nie volebné systémy, nie médiá, nie organizácia, nie peniaze, ale ľudia. Ľudia sa v politike združujú okolo myšlienok. Sú to spravidla myšlienky, ktoré ovplyňujú každodenný život ľudí, nielen ich politické či dokonca iba volebné správanie. Prepojenosť východiskových myšlienok, životného štýlu ľudí nadväzujúceho na východiskové myšlienky politickej strany zabezpečuje stabilitu politickej strany, určitosť jej programu a jasné kritériá na výber jej politických predstaviteľov. Toto všetko je vkladom do politickej strany, do politického systému štátu, do jeho stability. Túto postupnosť a vzájomnú prepojenosť nemožno ľubovoľne meniť.

KDH vzniklo z východiskových myšlienok západoeurópskej kresťanskej demokracie a z odkazu kresťansky motivovaných hnutí na Slovensku. Tieto ideové zdroje nám pomáhali v kľúčových okamihoch prijímať správne rozhodnutia a vynášali do vedúcich funkcií v hnutí ľudí, ktorí mali schopnosť rozhodnutia aj uskutočniť. Vo všeobecnom povedomí členov KDH bol vždy prítomný slovensko-mesianistický rozmer, vnášajúci do rozhodovania hnutia vedomie zodpovednosti nielen za KDH, ale aj za Slovensko. Toto povedomie môže byť chvíľami prehnané, ale pomáha prekonávať členom a funkcionárom KDH vlastné obmedzenia. Preto sme v rokoch 1990 – 1992 podporovali zákony o občianskych právach, ekonomickú transformáciu a v štátoprávnych rokovaniach udržiavali víziu

samostatnosti Slovenska a zároveň účasti na európskej integrácii. Po voľbách v roku 1992 sme vztýčili zástavu opozície proti mečiarizmu. V roku 1994 sme ponúkli miesto na kandidátke pravicovým zoskupeniam. Ponuku prijala iba SKOI a získala parlamentné zastúpenie. Okľukou cez SKOI získala neskôr parlamentné zastúpenie Demokratická strana. Rázne sme čelili všetkým pokusom neskoršieho vládneho zoskupenia o zosadenie prezidenta Michala Kováča. V minulom roku potlačilo KDH vlastnú identitu, aby ulahčilo vytvorenie širokého zoskupenia za zmenu vlády. Bez príspevku KDH vo volebnej kampani si možno ťažko predstaviť faktické víťazstvo SDK vo voľbách. Všetky tieto rozhodnutia prijať KDH ako samostatná, suverénna strana. Po všetkom, čo sme prežili a na čom sme mali účasť, nechceme nič viac, len zostať samostatnou a suverénnou stranou, aby sme mohli aj v budúcnosti prijímať rozhodnutia, ktoré potvrdí čas. Doterajšie rozhodnutia mohlo KDH prijímať najmä preto, že sa okolo KDH združili slovenskí občania, verní ideovým východiskám KDH a ďalekosiahle odolní proti populistickým heslám. Vernosť ideovým východiskám a odolnosť proti populizmu bude Slovensko potrebovať aj v budúcnosti. Nevieme, čo nás v budúcnosti očakáva, ale každopádne je dobré mať v pohotovosti silu overenú už z minulých zápasov. Voličský potenciál populistických strán na Slovensku stále existuje. Či sa pohne za tými istými menami a za tými istými heslami ako v minulosti, alebo za inými, to je vedľajšie. Treba s ním počítať. KDH bude s ním počítať, že si zachová schopnosť samostatného a suverénneho rozhodovania.

V súčasných vnútorných diskusiách KDH niet ani najmenej pochybnosti o tom, že zostane zachovaná SDK, že kresťanskodemokratickí poslanci zostanú v parlamentnom klube SDK, a že predseda vlády bude Mikuláš Dzurinda.

KDH sa stalo politickou silou na Slovensku preto, že združuje ľudí s oduševnením pre KDH a pre kresťanskodemokratickú víziu Slovenska. Vďaka svojmu oduševneniu vydržali rôzne mediálne a politické tlaky proti KDH, dokážu zadarmo pracovať pre KDH

a v kľúčových okamihoch dokážu dať svoje oduševnenie do služieb väčšieho zoskupenia. Oduševnenie členov KDH nie je jednoducho prenosné na inú stranu, iba na základe rozhodnutia akéhosi stranického grémia. Nie je jednoducho prenosné ani na SDK ako stranu. Pri pokusoch o také riešenia by oduševnenie poľavilo, alebo by sa stratilo. To treba mať na pamäti pri všetkých súčasných diskusiách o vnútornom usporiadaní SDK. Pretože oduševnenie členov KDH Slovensko ešte stále potrebuje.

SME, 5. januára 1999

Časť štvrtá

Rozdelenie Česko-Slovenska